

POZITIVNÍ STRANA UTRPENÍ

pixabay.com

DOUGH BATCHELOR

IMPRESUM

Příloha k časopisu Z ráje do ráje 2 2017

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Ráj - Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.

Tel.: 0049 8031-9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Petr Poslušný

POZITIVNÍ STRANA UTRPENÍ

Každé utrpení a zkoušku, kterými procházíte, Pán Bůh použije, aby zachránil vás, nebo aby skrze vás zachránil druhé, nebo obojí.

Jak byste si naplánovali svou dokonalou dovolenou? Jaká by měla být? Žádný stres, nepříliš velké horko ani zima, žádné rodinné hádky, úraz nebo nemoc. Jenom krásná příroda, chutné jídlo, příjemná hudba, žádná práce.

Víte, co jsme právě popsali? Dobu bez utrpení. Všichni se těšíme na to, až budeme vysvobozeni od soužení. V životě přichází utrpení. Ježíš řekl, že budou rány a utrpení, hladomor a zemětřesení. A to vidíme všude kolem sebe. Víme, co se dělo, když bylo zemětřesení na Haiti, v Chile a v Indonézii. Lidé umírají v nemocnicích na různé nemoci. Jsou tisíce způsobů, jak se soužení projevuje.

Na světě je mnoho utrpení.

Když mluvil Šalomoun o lidech, řekl:

Kaz 2,23: „Po všechny dny zakouší muka, trápí se při všem, čím se zabývá, takže ani v noci nemá klid. I to je marnost.“ B21

Viktor Frankl prohlásil: „Člověk vydrží téměř každé utrpení, pokud v něm vidí nějaký záměr nebo význam. Naopak, člověk se bude cítit bídě, když jeho život postrádá smysl, i když žije v luxusu.“

Co byste tedy měli raději? Život, kde je utrpení, ale má smysl (cíl), nebo život v luxusu, ale bez cíle? Slyšeli jsme o lidech, kteří měli krásné domy, peníze, krásný vzhled, přátele, a přesto spáchali sebevraždu, protože jejich život neměl žádné nasměrování?

Pak jsou jiní, jejichž život je velkým triumfem a úspěchem. Když však odhrnete oponu, zjistíte, že to všechno bylo vykonáno uprostřed utrpení. S hříchem přišlo do života utrpení. Co řekl Bůh Evě?

Gn 3,16: *„Ženě pak řekl: Velice rozmnožím bolesti tvé a počínání tvá, s bolestí roditi budeš děti, a pod mocí muže tvého bude žádost tvá, a on panovati bude nad tebou.“*

Nejenže se lidé rodí v utrpení, ale i vznik národů doprovází utrpení. Vzpomeňte si, jak vznikl Izrael.

Bůh řekl Abramovi:

Gn 15,13: *„Řekl tedy Bůh Abramovi: To zajisté věz, že pohostinu bude símě tvé v zemi cizí, a v službu je podrobí, a trápení je budou za čtyři sta let. 14 Však národ, jemuž sloužiti budou, já souditi budu; a potom vyjdou s velikým zbožím. 15 Ty pak půjdeš k otcům svým v pokoji; a pohřben budeš v starosti dobré. 16 A čtvrté pokolení sem se navrátí; nebo ještě není doplněna nepravost Amorejských.“*

Izraelský národ se zrodil v trápení, ve zkouškách, stresu a tvrdé práci, když jeho obyvatelé sloužili těžce jako otroci. Když se však zrodil národ, byla oslava. Vidíme tedy, že mnoho dobrých věcí vznikne v utrpení.

Náš syn Mike měl jednou nějakou infekci ledvin, nebo něco podobného a musel jít na krevní testy k doktorovi, což bylo od nás velmi daleko – asi 70 mil.

Řekli jsme mu, že musí jít na krevní testy. Bylo mu osm let. Zeptal se: „Jak se to dělá?“ A tak jsme mu to vysvětlili: „Píchnou tě jehlou a odeberou trošku krve a pak ji vyšetří.“ „A kam tu jehlu vpíchnou?“ „Do ruky.“ „Bude to bolet? A je možné to udělat jinak?“ Pořád nám pokládal takové a podobné otázky. Cestou k doktorovi hrozně trpěl. Ještě ani jehlu neviděl, ale při představě, že mu budou brát krev a někdo mu do ruky píchne jehlu, se cítil mizerně. Byl podrážděný a nervózní. Díval se z okna a pořád o tom přemýšlel. Myslel jsem, že snad omdlí dřív, než se tam dostaneme.

Ale když jsme přijeli, vůbec nebrečel a statečně všechno přestál. Ti, kdo mu odebírali krev, byli výborní. Posadili ho na židli odvrátili jeho pozornost a v nestřeženém momentě mu píchli jehlu do žíly a odebrali mu krev.

A chlapec byl tak klidný!

Celé to trvalo jen pár sekund, ale on trpěl celé hodiny při čekání na těchto pár sekund.

Možná ucítil píchnutí jehlou, ale kde bylo to největší utrpení? V jeho hlavě.

Když mluvím o utrpení, nemluvím o tělesné bolesti. Chci tím říct, že většina našeho utrpení je způsobena tím, co se děje v hlavě.

Utrpení některých lidí nemá nic společného s nemocí a nemocnicí. Mnozí lidé trpí, kvůli vztahům. Trpí proto, že někdo udělal něco, co je zranilo. Ničí je to uvnitř a cítí se zrazeni. Mnozí lidé se také cítí odmítnutí, osamělí, anebo mají starosti o své finance.

Augustin řekl: „Bůh měl na zemi jednoho bezhříšného Syna, ale nemá na zemi žádného syna bez utrpení.“ To znamená, že všichni trpí.

Utrpení vešlo do světa kvůli hříchu. Bůh to dovolil, aby nás mohl zachránit. Bůh je jako milující rodič, který trestá jen, aby přinesl něco dobrého.

Tedy veškeré utrpení, odměřené křesťanovi povede k něčemu dobrému.

Nebojte se utrpení.

Vyprávěl jsem vám příběh o mém synovi, který trápil sám sebe myšlenkami na utrpení.

V životě je mnoho radosti. Život není jen o utrpení. Je v něm mnoho potěšení. V životě je mnoho požehnání a mnoho dobra.

Víte, proč si utrpení obzvláště všímáme? Protože v životě je tolik dobra, že utrpení vynikne. Pochopili jste to?

V životě je tolik dobra, tolik radosti, tolik požehnání od Boha a to způsobí, že utrpení vyniká. Jsou lidé, kteří vidí sklenici napůl plnou, jiní ji vidí poloprázdnou.

Mnohé tedy souvisí s naším postojem k danému problému.

Nebojte se života a nepovažujte ho za mizerný, nebojte se utrpení.

Žd 2,9.10: „Vidíme ale Ježíše, který se stal o málo nižším než andělé – jak je nyní pro utrpení smrti korunován slávou a ctí, neboť z Boží milosti zakusil smrt za nás všechny. 10 Ten, pro něhož a skrze něhož je všechno, se totiž rozhodl přivést mnoho synů do slávy, a tak považoval za vhodné přivést původce jejich spasení k cíli skrze utrpení.“ NBK

Bůh od nás nevyžaduje, abychom trpěli jako Ježíš. Nikdy nebudeme trpět tak, jako Ježíš. Ani andělé nemohli trpět tak, jako Ježíš. To po nás Bůh nechce.

Ježíš řekl: „Vezměte na sebe Mé jho, protože Mé jho je lehké.“

On trpěl za nás. Vzal na sebe utrpení za naše hříchy, abychom my nemuseli trpět za své hříchy.

To však neznamená, že křesťané nemusí trpět.

J 16,33: „Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě soužení mít budete, ale doufejte („bud'te dobré myslí“ – ČSP), já jsem přemohl svět.“

Tedy navzdory utrpení ve světě, Bůh chce, abychom doufali a byli dobré myslí.

2K 7,4: „Jsem k vám velmi otevřený, velmi se vámi chlubím. Jsem naplněn potěšením, přes všechna naše soužení přetékám radostí.“ NBK

Jak může být Pavel naplněn potěšením uprostřed soužení?

Přečtěte si v Bibli příběh o Josefovi. V mládí měl mnoho požehnání, byl hýčkaný syn bohatého, známého muže. Ovšem později čteme, že byl zrazen.

Co podle vás Josefa zranilo nejvíce? Když ho bratři drsně uchopili a hodili ho do cisterny, nebo ho zranilo emocionálně, že ho bratři prodali? Co ho více bolelo, fyzická nebo emocionální bolest?

Později, když byl otrokem v Putifarově domě, Josef věděl, jak má pracovat. V době, kdy žil u svého otce se určitě pracovat naučil. Avšak potom byl znovu falešně obviněn, zavřen do vězení na mnoho let.

Co dělal Bůh v době těchto zkoušek? Otesával ho, tvaroval, připravoval a vybavoval, aby mohl zachránit mnoho životů, aby oslovil mnohé.

I pro nás bude mnohem jednodušší vyrovnat se s utrpením, když si zapamatujeme jedno jednoduché pravidlo:

„Každé utrpení a zkouška, kterými procházíte, Bůh použije, aby vás zachránil, nebo aby zachránil jiné skrze vás, nebo aby zachránil vás i druhé.“

Když si uvědomíte, že jakoukoliv zkoušku, či utrpení, kterými procházíte, Bůh může použít k záchraně někoho druhého, o kom nemáme ani tušení, pak bude trochu jednodušší vyrovnat se s utrpením. Nebojte se tedy utrpení.

1Pt 4,1.2: *„Poněvadž tedy Kristus trpěl za nás na těle, i vy také týmž myšlením odhodlání buďte, že ten, kdož trpěl na těle, přestal s hříchem,”* KB – Přemýšlejte o tom chvíli. Můžete myslet tělesně nebo duchovně. A často, když trpíte tělesně, nedovolte, aby vás ovládaly tělesné žádosti jako dříve. Nechceme totiž žít pro tělo, které je jen dočasné. – *„...ten, kdož trpěl na těle, přestal s hříchem. 2. Takže zbytek svého života v těle už nevěnuje lidským tužbám, ale Boží vůli.”* NBK

Protože:

Žd 12,10: „*Oni nás vychovávali krátce a podle svého uvážení,*“ – Mluví o pozemských otcích. – „*on ale pro náš vlastní prospěch, abychom došli podílu na jeho svatosti.*“ NBK

Proč nás Bůh někdy trestá? Abychom trpěli? Nikoliv. Ale abychom mohli mít účast na Jeho svatosti.

Někdy dostaneme lék v lahvičce, na které je napsáno: „Před použitím dobře protřepejte.“ Přesně to dělá Pán Bůh některým z Jeho lidu. Dobře je protřepe, aby mohli být použitelní.

Jedním z důvodů, proč Bůh dopouští utrpení je, aby odhalil charakter.

Lk 23,34: „*Tedy Ježíš řekl: Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí. A rozdělivše roucho jeho, metali los.*“

Když Kristus na kříži, procházel zkouškou a trpěl, nikoho neproklínal, ale během utrpení odhalil, co bylo v Jeho nitru. Bolest ukázala, co se skrývá v nitru. V těžkostech se ukáže, jaký člověk ve skutečnosti je.

Myšlenka, že utrpení vždycky dává smysl, je absurdní. Někdy utrpení dělá z lidí dábly. Obrátily rány, které dopadly na Egypt faraona, nebo ještě víc zatvrdily jeho srdce?

Dokonce i někteří Egypťané se obrátili. Chtěli činit pokání a odejít s Izraelci. Ale nikoli faraon, kterého posedl ďábel, když na něj dolehly zkoušky.

Mk 15,39: „*Viděl pak setník, kterýž tu naproti stál, že tak volaje, vypustil duši, řekl: Jistě člověk tento Syn Boží byl.*“

Slyšel někdy setník, který stál pod křížem, římský voják, který měl za úkol dohlížet na ukřižování, nějaké Ježíšovo kázání? Pravděpodobně ne. Co způsobilo jeho obrácení? Co ho vedlo, aby prohlásil, že Ježíš Kristus je Syn Boží? Když viděl, jak se Ježíš choval v utrpení, uvěřil a obrátil se.

Utrpení je velká příležitost k vydávání svědectví.

Soužení nejen odhaluje, co se skrývá v nitru člověka, ale může to být i příležitost vydávat svědectví. Mnoho lidí zahořkne, a zaujme negativní postoj, když se věci nevyvíjejí dobře. Jeden ze způsobů, jak prokázat svoji křesťanskou víru je, že budeme chválit Boha i ve zkouškách a v utrpení, kterými procházíme.

Noé, Josef, Daniel, Sidrach, Misach, Abdenago, Job, Mojžíš, ti všichni ukázali svou víru ve svém jednání během utrpení.

A opět, nemluvím jen o tělesné bolesti. Hovořím o emocionálním utrpení a zavržení, které tito lidé prožili.

2K 4,8-10: „Když ze všech stran úzkost míváme, ale nebýváme cele potlačeni; býváme bezradní, ale nebýváme docela zoufalí; 9 Protivenství trpíme, ale nebýváme opuštěni; býváme opovrženi, ale nehyneme. 10 Vždycky umírání Pána Ježíše na těle nosíme, aby i život Ježíšův na těle našem zjeven byl.“

Pavel mluví o svých jizvách. Byl ve vězení, a byl kamenován a možná měl řezné rány a jizvy na hlavě. Byl zbičován a pětkrát odsouzen ke čtyřiceti ranám bez jedné – tedy 39x5 (2K 11,24).

Pavel tedy nosil na těle viditelný důkaz své víry v Boha.

Jk 1,2.3: „Za největší radost mějte, bratří moji, když v rozličná pokušení upadáte, 3 Vědouce, že zkoušení víry vaší působí trpělivost.“

A dále:

Jk 5,10.11: „Ku příkladu snášení protivenství a (trpělivosti) dlouhočekání, bratří moji, vezměte proroky, kteří mluvivali ve jménu Páně. 11 Aj, blaze těm, kteří jsou ty trpělivi. O trpělivosti Jobově slýchali jste, a dokonání Páně viděli jste; nebo velmi jest milosrdný Pán a lítostivý.“

Tyto verše hovoří o utrpení Jobovi. Musím si dát pozor, abych vás nenechal odejít v depresi, když se zabýváme tímto tématem. Zejména,

když hovoříme o Jobovi a jeho utrpení, myslíme na vředy a na bolest, na to, že přišel o všechny peníze, všechnen svůj majetek, ztratil svou rodinu a všechny své přátele.

A tak se ptám: „Chtěl by někdo z nás být na Jobově místě?“

Chce být někdo Jobem?

Počkejte chvílku. Proč ne?

Popřemýšlejte o tom. Job byl: „...muž ten vznešenější nade všechny lidi východní.“ (Jb 1,3)

Byl nejbohatší muž. Měl velkou rodinu, mnoho přátel, velký majetek, a Pána Boha.

Pak si prošel tímto hrozným utrpením, které trvalo možná několik týdnů a nakonec ho Pán Bůh uzdravil a požehnal mu víc než dřív. Job měl toho nakonec dvakrát tolik, než dříve. A přitom už předtím byl nejbohatší muž a teď měl dvakrát tolik. Všechno bylo obnoveno a žil déle než dvě stě let.

A tak se ptám znovu: „Kdo chce být Jobem?“

Týdny utrpení nám nahánějí strach a zapomínáme přitom na stovky let požehnání.

Kladná stránka utrpení tedy je, že netrvá věčně. Pokud víte, že to nepotrvá dlouho, vydržíte všechny možné druhy utrpení.

Víte, že přijde konec a že je v tom záměr.

Ř 5,3.4: „A ne jen **nadějí**, ale také chlubíme se soužením, vědouce, že soužení trpělivost působí, 4 A trpělivost zkušení, zkušení pak naději.“

Jak to, že apoštolové a proroci se chlubili soužením?

Ježíš řekl: „Radujte se, když budete pronásledováni pro spravedlnost.“

Mt 5,11.12: „*Blahoslavení budete, když vám zlořečítí budou a protivenství činiti, a mluvití všecko zlé o vás, lhouce, pro mne. 12 Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích. Tak zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi.*“

Věříte tomu?

Možná bychom si měli opravit naši představu o utrpení, jako o něčem, od čeho bychom si chtěli dát pauzu. Možná bychom měli o utrpení, které v životě přichází, říct: „Pane, uvítám ho, pokud mě tím něčemu naučíš.“

Kdykoli procházím nějakou zkouškou, nebo utrpením, říkám: „Pane, jestli mě chceš naučit nějaké lekci, pomoz mi, ať se to naučím teď.“ Jinak si totiž budu muset procházet stejným utrpením stále znovu, protože jsem se svou lekcí nenaučil.

Utrpení se lépe snáší, když ho prožíváme spolu s někým.

Bible říká, že jako církve neseme břemena jedni druhých.

V 1Pt 5,9 říká o ďáblu:

1Pt 5,9: „*Postavte se mu jakožto silní ve víře a vezte, že stejné utrpení zakoušejí vaši bratři po celém světě.*“ NBK

Všichni procházíme stejným druhem zkoušek, soužení a pokušení.

V Bibli je psáno:

1K 10,13: „*Pokoušení vás nezachvátilo, než lidské.*“

Vědomí, že v nemoci, utrpení a starostech nejsme sami, nám pomáhá lépe se s nimi vyrovnat. A když někdo zvítězí, můžeme říct: „On zvítězil, také to mohu dokázat.“

Ř 12,15: „*Radujte se radujícími, a plačte s plačícími.*“

A v Listě židům čteme:

Žd 13,3: „*Pamatujte na vězně, jako byste byli ve vězení s nimi; pamatujte na trpící jako ti, kdo také mají tělo.*“ NBK

Pán Bůh chce, abychom mysleli na ty, kdo jsou v jiných částech světa a trpí pro Krista. Přeje si, abychom se za ně modlili a nesli jejich břemeno.

Pavel řekl:

Kol 4,18: „*Pozdravení mou rukou Pavlovou. Pamatujte na mé vězení. Milost Boží s vámi. Amen.*“

To je zajímavé ukončení dopisu: „*Pamatujte na mé vězení*“ („*Pamatujte na má pouta.*“ – ČSP)

Ježíš řekl, že když jdeme za těmi, kdo jsou ve vězení, tak jdeme za Ním.

Pokud trpíte pro Krista, je to privilegium, je to výsada, když sdílíte Jeho utrpení.

Poté, co byli apoštolové zbičováni, je psáno:

Sk 5,41: „*Oni pak šli z toho shromáždění, **radujíce se**, že jsou **hodni** učinění trpěti protivenství pro jméno Pána Ježíše.*“

Radujete se, když jste pronásledováni pro Ježíše?

Pavel napsal Filipským:

Fp 3,10: „*Chci ho znát, znát moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Chci se s ním ztotožnit i v jeho smrti,*“ NBK

Pavel s tím neměl problém. Řekl: „Raduji se, když pro Něj trpím. Pokud mě Pán Bůh posiluje v utrpení, a v mé nemoci se dokonává Jeho moc, pak chvála Pánu.“

2K 12,9: „*Nejraději tedy chlubit se budu nemocemi svými, aby ve mně přebývala moc Kristova.*“

Když čtu o Pavlově utrpení, modlím se: „Pane, pomoz mi, ať mám stejný postoj jako Pavel.“ Něco takové nepřichází samo sebou.

Modlíte se, abychom se mohli podílet na Kristově utrpení?

To je těžké. Ale když si uvědomíte, jak moc vás Ježíš miluje, je to snazší.

Jestliže jste rodič a vaše dítě trpí a mohli byste mu zmenšit utrpení o polovinu, udělali byste to? Proč? Protože ho milujete.

Takový by měl být postoj křesťana. Protože milujeme Krista, protože milujeme své bližní, řekneme: „Pane, Ty jsi trpěl, abys zachránil svět. Já nebudu nikdy trpět tak, jako jsi trpěl Ty, ale jestli je něco, co bych mohl prožít, abych získal druhé pro Tebe, nebo abys mohl být oslaven, jsem tady. Jsem Tvůj služebník.“

To je zvláštní postoj, ale je to postoj křesťana.

Zkoušky ukazují Boží lásku k nám.

Jestliže milujete své děti, trestáte je někdy?

Žd 12,5: „*A což jste zapomenuli na napomenutí, kteréž k vám jako k synům mluví: Synu můj, nepohrdej kázní Páně, aniž sobě stýskej, když od něho trestán býváš?*“

Když uděláte něco špatného a Pán Bůh vás potrestá, nenechte se odradit. Řekněte si: „Trestá mě, protože mě miluje, učí mě, aby mě mohl zachránit.“

2K 4,16-18: „*Protož neoblevujeme, ale ačkoli ten zevnitřní člověk náš ruší se,*“ – *Naše tělo stárne. Trpíme.* – „*však ten vnitřní obnovuje se den ode dne.* 17 *Nebo toto nynější lehoučké soužení* („17 *Toto krátké a lehké soužení.*“ – ČEP)“ – *Můžeme to porovnat s tím, čím si prošel Job. Je to jen chvilka*

v životě. – „naše převelmi veliké věčné slávy břímě nám působí, 18 Když nepatříme na ty věci, kteréž se vidí, ale na ty, kteréž se nevidí. Nebo ty věci, kteréž se vidí, jsou časné, ale které se nevidí, jsou věčné.“

2K 5,1: „Víme zajisté, že byl-li by tohoto našeho zemského přebývání stánek“ – naše tělo – „zbořen, stavení od Boha máme, příbytek ne rukou udělaný, věčný v nebesích.“

Budeme mít příbytek tam, kde není žádné utrpení. Věčný, dokonalý příbytek. A můžeme se na něho těšit už teď.

Jeden známý evangelista vyprávěl příběh svého přítele, který procházel řadou zkoušek a soužení, podobně jako Job. Obchod mu zkrachoval. Byl bohatý a zchudl. Měl krásný dům, o který přišel, a uprostřed všeho stresu jeho manželka onemocněla a zemřela. On sám byl pak postižen vážnou chorobou.

Když se konečně začal zotavovat z nemoci, šel si hledat práci.

Přišel úplně o všechno, neměl vůbec nic. Potkal zedníky, kteří stavěli kostel. Zastavil se a dal se do řeči s jedním z nich, který opracovával kámen. Zeptal se ho: „Co děláš?“ Zedník mu odpověděl: „Opracovávám kámen, aby mohl být tam nahoře zasazen.“

A v tu chvíli Duch svatý k němu promluvil a řekl: „Právě to dělám s tebou. Opracovávám tě, abys mohl být umístěn na jedno místo nahoře.“

Když se podíváme na kříž a vidíme Ježíšovo utrpení, říká nám to, že zemřel, abychom my nemuseli trpět. Zemřel, abychom mohli mít věčnou slávu, požehnání, potěšení po Jeho pravici navěky. ■

Zdroj:

Amazing Facts Presents, The Positive Side of Suffering, Doug Batchelor,
<http://www.amazingfacts.org/media-library/media/e/4395/t/the-positive-side-of-suffering>

Příloha Z ráje do ráje 2/2017